

Bạch Thế Tôn! Vì sao lấy vô nhị của mười lực Phật làm phương tiện, vô sanh của mười lực Phật làm phương tiện, vô sở đắc của mười lực Phật làm phương tiện, hồi hướng trí nhất thiết trí, tu tập trí nhất thiết, trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng?

Này Khánh Hỷ! Mười lực Phật và tánh của mười lực Phật là không. Vì sao? Vì tánh không của mười lực Phật cùng với trí nhất thiết, trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng kia không hai, không hai phần.

Bạch Thế Tôn! Vì sao lấy vô nhị của bốn điều không sợ, bốn sự hiểu biết thông suốt, đại từ, đại bi, đại hỷ, đại xả, mười tám pháp Phật bất cộng làm phương tiện, vô sanh của bốn điều không sợ, bốn sự hiểu biết thông suốt, đại từ, đại bi, đại hỷ, đại xả, mười tám pháp Phật bất cộng làm phương tiện, vô sở đắc của bốn điều không sợ, bốn sự hiểu biết thông suốt, đại từ, đại bi, đại hỷ, đại xả, mười tám pháp Phật bất cộng làm phương tiện, hồi hướng trí nhất thiết trí, tu tập trí nhất thiết, trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng?

Này Khánh Hỷ! Bốn điều không sợ, bốn sự hiểu biết thông suốt, đại từ, đại bi, đại hỷ, đại xả, mười tám pháp Phật bất cộng và tánh của bốn điều không sợ, bốn sự hiểu biết thông suốt, đại từ, đại bi, đại hỷ, đại xả, mười tám pháp Phật bất cộng là không. Vì sao? Vì tánh không của bốn điều không sợ, bốn sự hiểu biết thông suốt, đại từ, đại bi, đại hỷ, đại xả, mười tám pháp Phật bất cộng cùng với trí nhất thiết, trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng kia không hai, không hai phần.

Này Khánh Hỷ! Do đó nên nói là lấy vô nhị của mười lực Phật v.v... làm phương tiện, vô sanh của mười lực Phật v.v... làm phương tiện, vô sở đắc của mười lực Phật v.v... làm phương tiện, hồi hướng trí nhất thiết trí, tu tập trí nhất thiết, trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng.

Bạch Thế Tôn! Vì sao lấy vô nhị của mười lực Phật làm phương tiện, vô sanh của mười lực Phật làm phương tiện, vô sở đắc của mười lực Phật làm phương tiện, hồi hướng trí nhất thiết trí, tu tập tất cả pháp môn Đà-la-ni, tất cả pháp môn Tam-ma-địa?

Này Khánh Hỷ! Mười lực Phật và tánh của mười lực Phật là không. Vì sao? Vì tánh không của mười lực Phật cùng với tất cả pháp môn Đà-la-ni, tất cả pháp môn Tam-ma-địa kia không hai, không hai phần.

Bạch Thế Tôn! Vì sao lấy vô nhị của bốn điều không sợ, bốn sự hiểu biết thông suốt, đại từ, đại bi, đại hỷ, đại xả, mười tám pháp Phật bất cộng làm phương tiện, vô sanh của bốn điều không sợ, bốn sự hiểu

biết thông suốt, đại từ, đại bi, đại hỷ, đại xả, mười tám pháp Phật bất cộng làm phương tiện, vô sở đắc của bốn điều không sợ, bốn sự hiểu biết thông suốt, đại từ, đại bi, đại hỷ, đại xả, mười tám pháp Phật bất cộng làm phương tiện, hồi hướng trí nhất thiết trí, tu tập tất cả pháp môn Đà-la-ni, tất cả pháp môn Tam-ma-địa?

Này Khánh Hỷ! Bốn điều không sợ, bốn sự hiểu biết thông suốt, đại từ, đại bi, đại hỷ, đại xả, mười tám pháp Phật bất cộng và tánh của bốn điều không sợ, bốn sự hiểu biết thông suốt, đại từ, đại bi, đại hỷ, đại xả, mười tám pháp Phật bất cộng là không. Vì sao? Vì tánh không của bốn điều không sợ, bốn sự hiểu biết thông suốt, đại từ, đại bi, đại hỷ, đại xả, mười tám pháp Phật bất cộng cùng với tất cả pháp môn Đà-la-ni, tất cả pháp môn Tam-ma-địa kia không hai, không hai phần.

Này Khánh Hỷ! Do đó nên nói là lấy vô nhị của mười lực Phật v.v... làm phương tiện, vô sanh của mười lực Phật v.v... làm phương tiện, vô sở đắc của mười lực Phật v.v... làm phương tiện, hồi hướng trí nhất thiết trí, tu tập tất cả pháp môn Đà-la-ni, tất cả pháp môn Tam-ma-địa.

Bạch Thế Tôn! Vì sao lấy vô nhị của mười lực Phật làm phương tiện, vô sanh của mười lực Phật làm phương tiện, vô sở đắc của mười lực Phật làm phương tiện, hồi hướng trí nhất thiết trí, tu tập hạnh đại Bồ-tát?

Này Khánh Hỷ! Mười lực Phật và tánh của mười lực Phật là không. Vì sao? Vì tánh không của mười lực Phật cùng với hạnh đại Bồ-tát kia không hai, không hai phần.

Bạch Thế Tôn! Vì sao lấy vô nhị của bốn điều không sợ, bốn sự hiểu biết thông suốt, đại từ, đại bi, đại hỷ, đại xả, mười tám pháp Phật bất cộng làm phương tiện, vô sanh của bốn điều không sợ, bốn sự hiểu biết thông suốt, đại từ, đại bi, đại hỷ, đại xả, mười tám pháp Phật bất cộng làm phương tiện, vô sở đắc của bốn điều không sợ, bốn sự hiểu biết thông suốt, đại từ, đại bi, đại hỷ, đại xả, mười tám pháp Phật bất cộng làm phương tiện, hồi hướng trí nhất thiết trí, tu tập hạnh đại Bồ-tát?

Này Khánh Hỷ! Bốn điều không sợ, bốn sự hiểu biết thông suốt, đại từ, đại bi, đại hỷ, đại xả, mười tám pháp Phật bất cộng và tánh của bốn điều không sợ, bốn sự hiểu biết thông suốt, đại từ, đại bi, đại hỷ, đại xả, mười tám pháp Phật bất cộng là không. Vì sao? Vì tánh không của bốn điều không sợ, bốn sự hiểu biết thông suốt, đại từ, đại bi, đại hỷ, đại xả, mười tám pháp Phật bất cộng cùng với hạnh đại Bồ-tát kia không hai, không hai phần.

Này Khánh Hỷ! Do đó nên nói là lấy vô nhị của mười lực Phật v.v... làm phương tiện, vô sanh của mười lực Phật v.v... làm phương tiện, vô sở đắc của mười lực Phật v.v... làm phương tiện, hồi hướng trí nhất thiết trí, tu tập hạnh đại Bồ-tát.

Bạch Thế Tôn! Vì sao lấy vô nhị của mười lực Phật làm phương tiện, vô sanh của mười lực Phật làm phương tiện, vô sở đắc của mười lực Phật làm phương tiện, hồi hướng trí nhất thiết trí, tu tập quả vị giác ngộ cao tột?

Này Khánh Hỷ! Mười lực Phật và tánh của mười lực Phật là không. Vì sao? Vì tánh không của mười lực Phật cùng với quả vị giác ngộ cao tột kia không hai, không hai phần.

Bạch Thế Tôn! Vì sao lấy vô nhị của bốn điều không sợ, bốn sự hiểu biết thông suốt, đại từ, đại bi, đại hỷ, đại xả, mười tám pháp Phật bất cộng làm phương tiện, vô sanh của bốn điều không sợ, bốn sự hiểu biết thông suốt, đại từ, đại bi, đại hỷ, đại xả, mười tám pháp Phật bất cộng làm phương tiện, vô sở đắc của bốn điều không sợ, bốn sự hiểu biết thông suốt, đại từ, đại bi, đại hỷ, đại xả, mười tám pháp Phật bất cộng làm phương tiện, hồi hướng trí nhất thiết trí, tu tập quả vị giác ngộ cao tột?

Này Khánh Hỷ! Bốn điều không sợ, bốn sự hiểu biết thông suốt, đại từ, đại bi, đại hỷ, đại xả, mười tám pháp Phật bất cộng và tánh của bốn điều không sợ, bốn sự hiểu biết thông suốt, đại từ, đại bi, đại hỷ, đại xả, mười tám pháp Phật bất cộng là không. Vì sao? Vì tánh không của bốn điều không sợ, bốn sự hiểu biết thông suốt, đại từ, đại bi, đại hỷ, đại xả, mười tám pháp Phật bất cộng cùng với quả vị giác ngộ cao tột kia không hai, không hai phần.

Này Khánh Hỷ! Do đó nên nói là lấy vô nhị của mười lực Phật v.v... làm phương tiện, vô sanh của mười lực Phật v.v... làm phương tiện, vô sở đắc của mười lực Phật v.v... làm phương tiện, hồi hướng trí nhất thiết trí, tu tập quả vị giác ngộ cao tột.

Bạch Thế Tôn! Vì sao lấy vô nhị của pháp không quên mất làm phương tiện, vô sanh của pháp không quên mất làm phương tiện, vô sở đắc của pháp không quên mất làm phương tiện, hồi hướng trí nhất thiết trí, tu tập bố thí, tịnh giới, an nhẫn, tinh tấn, tịnh lự, Bát-nhã Ba-la-mật-đa?

Này Khánh Hỷ! Pháp không quên mất và tánh của pháp không quên mất là không. Vì sao? Vì tánh không của pháp không quên mất cùng với bố thí, tịnh giới, an nhẫn, tinh tấn, tịnh lự, Bát-nhã Ba-la-mật-đa kia không hai, không hai phần.

Bạch Thế Tôn! Vì sao lấy vô nhị của tánh luôn luôn xả làm phương tiện, vô sanh của tánh luôn luôn xả làm phương tiện, vô sở đắc của tánh luôn luôn xả làm phương tiện, hồi hướng trí nhất thiết trí, tu tập bố thí, tịnh giới, an nhẫn, tinh tấn, tịnh lự, Bát-nhã Ba-la-mật-đa?

Này Khánh Hỷ! Tánh luôn luôn xả và tánh của tánh luôn luôn xả là không. Vì sao? Vì tánh không của tánh luôn luôn xả cùng với bố thí, tịnh giới, an nhẫn, tinh tấn, tịnh lự, Bát-nhã Ba-la-mật-đa kia không hai, không hai phần.

Này Khánh Hỷ! Do đó nên nói là lấy vô nhị của pháp không quên mất v.v... làm phương tiện, vô sanh của pháp không quên mất v.v... làm phương tiện, vô sở đắc của pháp không quên mất v.v... làm phương tiện, hồi hướng trí nhất thiết trí, tu tập bố thí, tịnh giới, an nhẫn, tinh tấn, tịnh lự, Bát-nhã Ba-la-mật-đa.

Bạch Thế Tôn! Vì sao lấy vô nhị của pháp không quên mất làm phương tiện, vô sanh của pháp không quên mất làm phương tiện, vô sở đắc của pháp không quên mất làm phương tiện, hồi hướng trí nhất thiết trí, an trụ pháp không nội, pháp không ngoại, pháp không nội ngoại, pháp không không, pháp không lớn, pháp không thắng nghĩa, pháp không hữu vi, pháp không vô vi, pháp không rốt ráo, pháp không không biên giới, pháp không tản mạn, pháp không không đôi khác, pháp không bản tánh, pháp không tự tướng, pháp không cộng tướng, pháp không tất cả pháp, pháp không chẳng thể nắm bắt được, pháp không không tánh, pháp không tự tánh, pháp không không tánh tự tánh?

Này Khánh Hỷ! Pháp không quên mất và tánh của pháp không quên mất là không. Vì sao? Vì tánh không của pháp không quên mất cùng với pháp không nội cho đến pháp không không tánh tự tánh kia không hai, không hai phần.

Bạch Thế Tôn! Vì sao lấy vô nhị của tánh luôn luôn xả làm phương tiện, vô sanh của tánh luôn luôn xả làm phương tiện, vô sở đắc của tánh luôn luôn xả làm phương tiện, hồi hướng trí nhất thiết trí, an trụ pháp không nội, pháp không ngoại, pháp không nội ngoại, pháp không không, pháp không lớn, pháp không thắng nghĩa, pháp không hữu vi, pháp không vô vi, pháp không rốt ráo, pháp không không biên giới, pháp không tản mạn, pháp không không đôi khác, pháp không bản tánh, pháp không tự tướng, pháp không cộng tướng, pháp không tất cả pháp, pháp không chẳng thể nắm bắt được, pháp không không tánh, pháp không tự tánh, pháp không không tánh tự tánh?

Này Khánh Hỷ! Tánh luôn luôn xả và tánh của tánh luôn luôn xả là không. Vì sao? Vì tánh không của tánh luôn luôn xả cùng với pháp không nội cho đến pháp không không tánh tự tánh kia không hai, không hai phần.

Này Khánh Hỷ! Do đó nên nói là lấy vô nhị của pháp không quên mất v.v... làm phương tiện, vô sanh của pháp không quên mất v.v... làm phương tiện, vô sở đắc của pháp không quên mất v.v... làm phương tiện, hồi hướng trí nhất thiết trí, an trụ pháp không nội cho đến pháp không không tánh tự tánh.

Bạch Thế Tôn! Vì sao lấy vô nhị của pháp không quên mất làm phương tiện, vô sanh của pháp không quên mất làm phương tiện, vô sở đắc của pháp không quên mất làm phương tiện, hồi hướng trí nhất thiết trí, an trụ chơn như, pháp giới, pháp tánh, tánh chẳng hư vọng, tánh chẳng đổi khác, tánh bình đẳng, tánh ly sanh, định pháp, trụ pháp, thật tế, cảnh giới hư không, cảnh giới bất tư nghì?

Này Khánh Hỷ! Pháp không quên mất và tánh của pháp không quên mất là không. Vì sao? Vì tánh không của pháp không quên mất cùng với chơn như cho đến cảnh giới bất tư nghì kia không hai, không hai phần.

Bạch Thế Tôn! Vì sao lấy vô nhị của tánh luôn luôn xả làm phương tiện, vô sanh của tánh luôn luôn xả làm phương tiện, vô sở đắc của tánh luôn luôn xả làm phương tiện, hồi hướng trí nhất thiết trí, an trụ chơn như, pháp giới, pháp tánh, tánh chẳng hư vọng, tánh chẳng đổi khác, tánh bình đẳng, tánh ly sanh, định pháp, trụ pháp, thật tế, cảnh giới hư không, cảnh giới bất tư nghì?

Này Khánh Hỷ! Tánh luôn luôn xả và tánh của tánh luôn luôn xả là không. Vì sao? Vì tánh không của tánh luôn luôn xả cùng với chơn như cho đến cảnh giới bất tư nghì kia không hai, không hai phần.

Này Khánh Hỷ! Do đó nên nói là lấy vô nhị của pháp không quên mất v.v... làm phương tiện, vô sanh của pháp không quên mất v.v... làm phương tiện, vô sở đắc của pháp không quên mất v.v... làm phương tiện, hồi hướng trí nhất thiết trí, an trụ chơn như cho đến cảnh giới bất tư nghì.

Bạch Thế Tôn! Vì sao lấy vô nhị của pháp không quên mất làm phương tiện, vô sanh của pháp không quên mất làm phương tiện, vô sở đắc của pháp không quên mất làm phương tiện, hồi hướng trí nhất thiết trí, an trụ Thánh đế khổ, tập, diệt, đạo?

Này Khánh Hỷ! Pháp không quên mất và tánh của pháp không quên mất là không. Vì sao? Vì tánh không của pháp không quên mất cùng với Thánh đế khổ, tập, diệt, đạo kia không hai, không hai phần.

Bạch Thế Tôn! Vì sao lấy vô nhị của tánh luôn luôn xả làm phương tiện, vô sanh của tánh luôn luôn xả làm phương tiện, vô sở đắc của tánh luôn luôn xả làm phương tiện, hồi hướng trí nhất thiết trí, an trụ Thánh đế khổ, tập, diệt, đạo?

Này Khánh Hỷ! Tánh luôn luôn xả và tánh của tánh luôn luôn xả là không. Vì sao? Vì tánh không của tánh luôn luôn xả cùng với Thánh đế khổ, tập, diệt, đạo kia không hai, không hai phần.

Này Khánh Hỷ! Do đó nên nói là lấy vô nhị của pháp không quên mất v.v... làm phương tiện, vô sanh của pháp không quên mất v.v... làm phương tiện, vô sở đắc của pháp không quên mất v.v... làm phương tiện, hồi hướng trí nhất thiết trí, an trụ Thánh đế khổ, tập, diệt, đạo.

Bạch Thế Tôn! Vì sao lấy vô nhị của pháp không quên mất làm phương tiện, vô sanh của pháp không quên mất làm phương tiện, vô sở đắc của pháp không quên mất làm phương tiện, hồi hướng trí nhất thiết trí, tu tập bốn tịnh lự, bốn vô lượng, bốn định vô sắc?

Này Khánh Hỷ! Pháp không quên mất và tánh của pháp không quên mất là không. Vì sao? Vì tánh không của pháp không quên mất cùng với bốn tịnh lự, bốn vô lượng, bốn định vô sắc kia không hai, không hai phần.

Bạch Thế Tôn! Vì sao lấy vô nhị của tánh luôn luôn xả làm phương tiện, vô sanh của tánh luôn luôn xả làm phương tiện, vô sở đắc của tánh luôn luôn xả làm phương tiện, hồi hướng trí nhất thiết trí, tu tập bốn tịnh lự, bốn vô lượng, bốn định vô sắc?

Này Khánh Hỷ! Tánh luôn luôn xả và tánh của tánh luôn luôn xả là không. Vì sao? Vì tánh không của tánh luôn luôn xả cùng với bốn tịnh lự, bốn vô lượng, bốn định vô sắc kia không hai, không hai phần.

Này Khánh Hỷ! Do đó nên nói là lấy vô nhị của pháp không quên mất v.v... làm phương tiện, vô sanh của pháp không quên mất v.v... làm phương tiện, vô sở đắc của pháp không quên mất v.v... làm phương tiện, hồi hướng trí nhất thiết trí, tu tập bốn tịnh lự, bốn vô lượng, bốn định vô sắc.

Bạch Thế Tôn! Vì sao lấy vô nhị của pháp không quên mất làm phương tiện, vô sanh của pháp không quên mất làm phương tiện, vô sở đắc của pháp không quên mất làm phương tiện, hồi hướng trí nhất

thiết trí, tu tập tám giải thoát, tám thắng xứ, chín định thứ đệ, mười biến xứ?

Này Khánh Hỷ! Pháp không quên mất và tánh của pháp không quên mất là không. Vì sao? Vì tánh không của pháp không quên mất cùng với tám giải thoát, tám thắng xứ, chín định thứ đệ, mười biến xứ kia không hai, không hai phần.

Bạch Thế Tôn! Vì sao lấy vô nhị của tánh luôn luôn xả làm phương tiện, vô sanh của tánh luôn luôn xả làm phương tiện, vô sở đắc của tánh luôn luôn xả làm phương tiện, hồi hướng trí nhất thiết trí, tu tập tám giải thoát, tám thắng xứ, chín định thứ đệ, mười biến xứ?

Này Khánh Hỷ! Tánh luôn luôn xả và tánh của tánh luôn luôn xả là không. Vì sao? Vì tánh không của tánh luôn luôn xả cùng với tám giải thoát, tám thắng xứ, chín định thứ đệ, mười biến xứ kia không hai, không hai phần.

Này Khánh Hỷ! Do đó nên nói là lấy vô nhị của pháp không quên mất v.v... làm phương tiện, vô sanh của pháp không quên mất v.v... làm phương tiện, vô sở đắc của pháp không quên mất v.v... làm phương tiện, hồi hướng trí nhất thiết trí, tu tập tám giải thoát, tám thắng xứ, chín định thứ đệ, mười biến xứ.

Bạch Thế Tôn! Vì sao lấy vô nhị của pháp không quên mất làm phương tiện, vô sanh của pháp không quên mất làm phương tiện, vô sở đắc của pháp không quên mất làm phương tiện, hồi hướng trí nhất thiết trí, tu tập bốn niệm trụ, bốn chánh đoạn, bốn thần túc, năm căn, năm lực, bảy chi đẳng giác, tám chi thánh đạo?

Này Khánh Hỷ! Pháp không quên mất và tánh của pháp không quên mất là không. Vì sao? Vì tánh không của pháp không quên mất cùng với bốn niệm trụ, bốn chánh đoạn, bốn thần túc, năm căn, năm lực, bảy chi đẳng giác, tám chi thánh đạo kia không hai, không hai phần.

Bạch Thế Tôn! Vì sao lấy vô nhị của tánh luôn luôn xả làm phương tiện, vô sanh của tánh luôn luôn xả làm phương tiện, vô sở đắc của tánh luôn luôn xả làm phương tiện, hồi hướng trí nhất thiết trí, tu tập bốn niệm trụ, bốn chánh đoạn, bốn thần túc, năm căn, năm lực, bảy chi đẳng giác, tám chi thánh đạo?

Này Khánh Hỷ! Tánh luôn luôn xả và tánh của tánh luôn luôn xả là không. Vì sao? Vì tánh không của tánh luôn luôn xả cùng với bốn niệm trụ, bốn chánh đoạn, bốn thần túc, năm căn, năm lực, bảy chi đẳng giác, tám chi thánh đạo kia không hai, không hai phần.

Này Khánh Hỷ! Do đó nên nói là lấy vô nhị của pháp không quên mất v.v... làm phương tiện, vô sanh của pháp không quên mất v.v... làm phương tiện, vô sở đắc của pháp không quên mất v.v... làm phương tiện, hồi hướng trí nhất thiết trí, tu tập bốn niệm trụ, bốn chánh đoạn, bốn thần túc, năm căn, năm lực, bảy chi đẳng giác, tám chi thánh đạo.

Bạch Thế Tôn! Vì sao lấy vô nhị của pháp không quên mất làm phương tiện, vô sanh của pháp không quên mất làm phương tiện, vô sở đắc của pháp không quên mất làm phương tiện, hồi hướng trí nhất thiết trí, tu tập pháp môn giải thoát không, pháp môn giải thoát vô tướng, pháp môn giải thoát vô nguyện?

Này Khánh Hỷ! Pháp không quên mất và tánh của pháp không quên mất là không. Vì sao? Vì tánh không của pháp không quên mất cùng với pháp môn giải thoát không, pháp môn giải thoát vô tướng, pháp môn giải thoát vô nguyện kia không hai, không hai phần.

Bạch Thế Tôn! Vì sao lấy vô nhị của tánh luôn luôn xả làm phương tiện, vô sanh của tánh luôn luôn xả làm phương tiện, vô sở đắc của tánh luôn luôn xả làm phương tiện, hồi hướng trí nhất thiết trí, tu tập pháp môn giải thoát không, pháp môn giải thoát vô tướng, pháp môn giải thoát vô nguyện?

Này Khánh Hỷ! Tánh luôn luôn xả và tánh của tánh luôn luôn xả là không. Vì sao? Vì tánh không của tánh luôn luôn xả cùng với pháp môn giải thoát không, pháp môn giải thoát vô tướng, pháp môn giải thoát vô nguyện kia không hai, không hai phần.

Này Khánh Hỷ! Do đó nên nói là lấy vô nhị của pháp không quên mất v.v... làm phương tiện, vô sanh của pháp không quên mất v.v... làm phương tiện, vô sở đắc của pháp không quên mất v.v... làm phương tiện, hồi hướng trí nhất thiết trí, tu tập pháp môn giải thoát không, pháp môn giải thoát vô tướng, pháp môn giải thoát vô nguyện.

Bạch Thế Tôn! Vì sao lấy vô nhị của pháp không quên mất làm phương tiện, vô sanh của pháp không quên mất làm phương tiện, vô sở đắc của pháp không quên mất làm phương tiện, hồi hướng trí nhất thiết trí, tu tập năm loại mắt, sáu phép thần thông?

Này Khánh Hỷ! Pháp không quên mất và tánh của pháp không quên mất là không. Vì sao? Vì tánh không của pháp không quên mất cùng với năm loại mắt, sáu phép thần thông kia không hai, không hai phần.

Bạch Thế Tôn! Vì sao lấy vô nhị của tánh luôn luôn xả làm phương tiện, vô sanh của tánh luôn luôn xả làm phương tiện, vô sở

đắc của tánh luôn luôn xả làm phương tiện, hồi hướng trí nhất thiết trí, tu tập năm loại mắt, sáu phép thần thông?

Này Khánh Hỷ! Tánh luôn luôn xả và tánh của tánh luôn luôn xả là không. Vì sao? Vì tánh không của tánh luôn luôn xả cùng với năm loại mắt, sáu phép thần thông kia không hai, không hai phần.

Này Khánh Hỷ! Do đó nên nói là lấy vô nhị của pháp không quên mất v.v... làm phương tiện, vô sanh của pháp không quên mất v.v... làm phương tiện, vô sở đắc của pháp không quên mất v.v... làm phương tiện, hồi hướng trí nhất thiết trí, tu tập năm loại mắt, sáu phép thần thông.

Bạch Thế Tôn! Vì sao lấy vô nhị của pháp không quên mất làm phương tiện, vô sanh của pháp không quên mất làm phương tiện, vô sở đắc của pháp không quên mất làm phương tiện, hồi hướng trí nhất thiết trí, tu tập mười lực của Phật, bốn điều không sợ, bốn sự hiểu biết thông suốt, đại từ, đại bi, đại hỷ, đại xả, mười tám pháp Phật bất cộng?

Này Khánh Hỷ! Pháp không quên mất và tánh của pháp không quên mất là không. Vì sao? Vì tánh không của pháp không quên mất cùng với mười lực của Phật, bốn điều không sợ, bốn sự hiểu biết thông suốt, đại từ, đại bi, đại hỷ, đại xả, mười tám pháp Phật bất cộng kia không hai, không hai phần.

Bạch Thế Tôn! Vì sao lấy vô nhị của tánh luôn luôn xả làm phương tiện, vô sanh của tánh luôn luôn xả làm phương tiện, vô sở đắc của tánh luôn luôn xả làm phương tiện, hồi hướng trí nhất thiết trí, tu tập mười lực của Phật, bốn điều không sợ, bốn sự hiểu biết thông suốt, đại từ, đại bi, đại hỷ, đại xả, mười tám pháp Phật bất cộng?

Này Khánh Hỷ! Tánh luôn luôn xả và tánh của tánh luôn luôn xả là không. Vì sao? Vì tánh không của tánh luôn luôn xả cùng với mười lực của Phật, bốn điều không sợ, bốn sự hiểu biết thông suốt, đại từ, đại bi, đại hỷ, đại xả, mười tám pháp Phật bất cộng kia không hai, không hai phần.

Này Khánh Hỷ! Do đó nên nói là lấy vô nhị của pháp không quên mất v.v... làm phương tiện, vô sanh của pháp không quên mất v.v... làm phương tiện, vô sở đắc của pháp không quên mất v.v... làm phương tiện, hồi hướng trí nhất thiết trí, tu tập mười lực của Phật, bốn điều không sợ, bốn sự hiểu biết thông suốt, đại từ, đại bi, đại hỷ, đại xả, mười tám pháp Phật bất cộng.

Bạch Thế Tôn! Vì sao lấy vô nhị của pháp không quên mất làm phương tiện, vô sanh của pháp không quên mất làm phương tiện, vô

sở đắc của pháp không quên mất làm phương tiện, hồi hướng trí nhất thiết trí, tu tập pháp không quên mất, tánh luôn luôn xả?

Này Khánh Hỷ! Pháp không quên mất và tánh của pháp không quên mất là không. Vì sao? Vì tánh không của pháp không quên mất cùng với pháp không quên mất, tánh luôn luôn xả kia không hai, không hai phần.

Bạch Thế Tôn! Vì sao lấy vô nhị của tánh luôn luôn xả làm phương tiện, vô sanh của tánh luôn luôn xả làm phương tiện, vô sở đắc của tánh luôn luôn xả làm phương tiện, hồi hướng trí nhất thiết trí, tu tập pháp không quên mất, tánh luôn luôn xả?

Này Khánh Hỷ! Tánh luôn luôn xả và tánh của tánh luôn luôn xả là không. Vì sao? Vì tánh không của tánh luôn luôn xả cùng với pháp không quên mất, tánh luôn luôn xả kia không hai, không hai phần.

Này Khánh Hỷ! Do đó nên nói là lấy vô nhị của pháp không quên mất v.v... làm phương tiện, vô sanh của pháp không quên mất v.v... làm phương tiện, vô sở đắc của pháp không quên mất v.v... làm phương tiện, hồi hướng trí nhất thiết trí, tu tập pháp không quên mất, tánh luôn luôn xả.

Bạch Thế Tôn! Vì sao lấy vô nhị của pháp không quên mất làm phương tiện, vô sanh của pháp không quên mất làm phương tiện, vô sở đắc của pháp không quên mất làm phương tiện, hồi hướng trí nhất thiết trí, tu tập trí nhất thiết, trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng?

Này Khánh Hỷ! Pháp không quên mất và tánh của pháp không quên mất là không. Vì sao? Vì tánh không của pháp không quên mất cùng với trí nhất thiết, trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng kia không hai, không hai phần.

Bạch Thế Tôn! Vì sao lấy vô nhị của tánh luôn luôn xả làm phương tiện, vô sanh của tánh luôn luôn xả làm phương tiện, vô sở đắc của tánh luôn luôn xả làm phương tiện, hồi hướng trí nhất thiết trí, tu tập trí nhất thiết, trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng?

Này Khánh Hỷ! Tánh luôn luôn xả và tánh của tánh luôn luôn xả là không. Vì sao? Vì tánh không của tánh luôn luôn xả cùng với trí nhất thiết, trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng kia không hai, không hai phần.

Này Khánh Hỷ! Do đó nên nói là lấy vô nhị của pháp không quên mất v.v... làm phương tiện, vô sanh của pháp không quên mất v.v... làm phương tiện, vô sở đắc của pháp không quên mất v.v... làm

phương tiện, hồi hướng trí nhất thiết trí, tu tập trí nhất thiết, trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng.

Bạch Thế Tôn! Vì sao lấy vô nhị của pháp không quên mất làm phương tiện, vô sanh của pháp không quên mất làm phương tiện, vô sở đắc của pháp không quên mất làm phương tiện, hồi hướng trí nhất thiết trí, tu tập tất cả pháp môn Đà-la-ni, tất cả pháp môn Tam-ma-địa?

Này Khánh Hỷ! Pháp không quên mất và tánh của pháp không quên mất là không. Vì sao? Vì tánh không của pháp không quên mất cùng với tất cả pháp môn Đà-la-ni, tất cả pháp môn Tam-ma-địa kia không hai, không hai phần.

Bạch Thế Tôn! Vì sao lấy vô nhị của tánh luôn luôn xả làm phương tiện, vô sanh của tánh luôn luôn xả làm phương tiện, vô sở đắc của tánh luôn luôn xả làm phương tiện, hồi hướng trí nhất thiết trí, tu tập tất cả pháp môn Đà-la-ni, tất cả pháp môn Tam-ma-địa?

Này Khánh Hỷ! Tánh luôn luôn xả và tánh của tánh luôn luôn xả là không. Vì sao? Vì tánh không của tánh luôn luôn xả cùng với tất cả pháp môn Đà-la-ni, tất cả pháp môn Tam-ma-địa kia không hai, không hai phần.

Này Khánh Hỷ! Do đó nên nói là lấy vô nhị của pháp không quên mất v.v... làm phương tiện, vô sanh của pháp không quên mất v.v... làm phương tiện, vô sở đắc của pháp không quên mất v.v... làm phương tiện, hồi hướng trí nhất thiết trí, tu tập tất cả pháp môn Đà-la-ni, tất cả pháp môn Tam-ma-địa.

Bạch Thế Tôn! Vì sao lấy vô nhị của pháp không quên mất làm phương tiện, vô sanh của pháp không quên mất làm phương tiện, vô sở đắc của pháp không quên mất làm phương tiện, hồi hướng trí nhất thiết trí, tu tập hạnh đại Bồ-tát?

Này Khánh Hỷ! Pháp không quên mất và tánh của pháp không quên mất là không. Vì sao? Vì tánh không của pháp không quên mất cùng với hạnh đại Bồ-tát kia không hai, không hai phần.

Bạch Thế Tôn! Vì sao lấy vô nhị của tánh luôn luôn xả làm phương tiện, vô sanh của tánh luôn luôn xả làm phương tiện, vô sở đắc của tánh luôn luôn xả làm phương tiện, hồi hướng trí nhất thiết trí, tu tập hạnh đại Bồ-tát?

Này Khánh Hỷ! Tánh luôn luôn xả và tánh của tánh luôn luôn xả là không. Vì sao? Vì tánh không của tánh luôn luôn xả cùng với hạnh đại Bồ-tát kia không hai, không hai phần.

Này Khánh Hỷ! Do đó nên nói là lấy vô nhị của pháp không quên mất v.v... làm phương tiện, vô sanh của pháp không quên mất v.v... làm phương tiện, vô sở đắc của pháp không quên mất v.v... làm phương tiện, hồi hướng trí nhất thiết trí, tu tập hạnh đại Bồ-tát.

Bạch Thế Tôn! Vì sao lấy vô nhị của pháp không quên mất làm phương tiện, vô sanh của pháp không quên mất làm phương tiện, vô sở đắc của pháp không quên mất làm phương tiện, hồi hướng trí nhất thiết trí, tu tập quả vị giác ngộ cao tột?

Này Khánh Hỷ! Pháp không quên mất và tánh của pháp không quên mất là không. Vì sao? Vì tánh không của pháp không quên mất cùng với quả vị giác ngộ cao tột kia không hai, không hai phần.

Bạch Thế Tôn! Vì sao lấy vô nhị của tánh luôn luôn xả làm phương tiện, vô sanh của tánh luôn luôn xả làm phương tiện, vô sở đắc của tánh luôn luôn xả làm phương tiện, hồi hướng trí nhất thiết trí, tu tập quả vị giác ngộ cao tột?

Này Khánh Hỷ! Tánh luôn luôn xả và tánh của tánh luôn luôn xả là không. Vì sao? Vì tánh không của tánh luôn luôn xả cùng với quả vị giác ngộ cao tột kia không hai, không hai phần.

Này Khánh Hỷ! Do đó nên nói là lấy vô nhị của pháp không quên mất v.v... làm phương tiện, vô sanh của pháp không quên mất v.v... làm phương tiện, vô sở đắc của pháp không quên mất v.v... làm phương tiện, hồi hướng trí nhất thiết trí, tu tập quả vị giác ngộ cao tột.

Bạch Thế Tôn! Vì sao lấy vô nhị của trí nhất thiết làm phương tiện, vô sanh của trí nhất thiết làm phương tiện, vô sở đắc của trí nhất thiết làm phương tiện, hồi hướng trí nhất thiết trí, tu tập bồ thí, tịnh giới, an nhẫn, tinh tấn, tịnh lự, Bát-nhã Ba-la-mật-đa?

Này Khánh Hỷ! Trí nhất thiết và tánh của trí nhất thiết là không. Vì sao? Vì tánh không của trí nhất thiết cùng với bồ thí, tịnh giới, an nhẫn, tinh tấn, tịnh lự, Bát-nhã Ba-la-mật-đa kia không hai, không hai phần.

Bạch Thế Tôn! Vì sao lấy vô nhị của trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng làm phương tiện, vô sanh của trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng làm phương tiện, vô sở đắc của trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng làm phương tiện, hồi hướng trí nhất thiết trí, tu tập bồ thí, tịnh giới, an nhẫn, tinh tấn, tịnh lự, Bát-nhã Ba-la-mật-đa?

Này Khánh Hỷ! Trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng và tánh của trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng là không. Vì sao? Vì tánh không của trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng cùng với bồ thí, tịnh giới, an nhẫn, tinh tấn, tịnh lự, Bát-nhã Ba-la-mật-đa kia không hai, không hai phần.

Này Khánh Hỷ! Do đó nên nói là lấy vô nhị của trí nhất thiết v.v... làm phương tiện, vô sanh của trí nhất thiết v.v... làm phương tiện, vô sở đắc của trí nhất thiết v.v... làm phương tiện, hồi hướng trí nhất thiết trí, tu tập bố thí, tịnh giới, an nhẫn, tinh tấn, tịnh lự, Bát-nhã Ba-la-mật-đa.

Bạch Thế Tôn! Vì sao lấy vô nhị của trí nhất thiết làm phương tiện, vô sanh của trí nhất thiết làm phương tiện, vô sở đắc của trí nhất thiết làm phương tiện, hồi hướng trí nhất thiết trí, an trụ pháp không nội, pháp không ngoại, pháp không nội ngoại, pháp không không, pháp không lớn, pháp không thắng nghĩa, pháp không hữu vi, pháp không vô vi, pháp không rốt ráo, pháp không không biên giới, pháp không tản mạn, pháp không không đối khác, pháp không bản tánh, pháp không tự tướng, pháp không cộng tướng, pháp không tất cả pháp, pháp không chẳng thể nắm bắt được, pháp không không tánh, pháp không tự tánh, pháp không không tánh tự tánh?

Này Khánh Hỷ! Trí nhất thiết và tánh của trí nhất thiết là không. Vì sao? Vì tánh không của trí nhất thiết cùng với pháp không nội cho đến pháp không không tánh tự tánh kia không hai, không hai phần.

Bạch Thế Tôn! Vì sao lấy vô nhị của trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng làm phương tiện, vô sanh của trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng làm phương tiện, vô sở đắc của trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng làm phương tiện, hồi hướng trí nhất thiết trí, an trụ pháp không nội, pháp không ngoại, pháp không nội ngoại, pháp không không, pháp không lớn, pháp không thắng nghĩa, pháp không hữu vi, pháp không vô vi, pháp không rốt ráo, pháp không không biên giới, pháp không tản mạn, pháp không không đối khác, pháp không bản tánh, pháp không tự tướng, pháp không cộng tướng, pháp không tất cả pháp, pháp không chẳng thể nắm bắt được, pháp không không tánh, pháp không tự tánh, pháp không không tánh tự tánh?

Này Khánh Hỷ! Trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng và tánh của trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng là không. Vì sao? Vì tánh không của trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng cùng với pháp không nội cho đến pháp không không tánh tự tánh không hai, không hai phần.

Này Khánh Hỷ! Do đó nên nói là lấy vô nhị của trí nhất thiết v.v... làm phương tiện, vô sanh của trí nhất thiết v.v... làm phương tiện, vô sở đắc của trí nhất thiết v.v... làm phương tiện, hồi hướng trí nhất thiết trí, an trụ pháp không nội cho đến pháp không không tánh tự tánh.

Bạch Thế Tôn! Vì sao lấy vô nhị của trí nhất thiết làm phương tiện, vô sanh của trí nhất thiết làm phương tiện, vô sở đắc của trí nhất thiết làm phương tiện, hồi hướng trí nhất thiết trí, an trụ chơn như, pháp giới, pháp tánh, tánh chẳng hư vọng, tánh chẳng đổi khác, tánh bình đẳng, tánh ly sanh, định pháp, trụ pháp, thật tế, cảnh giới hư không, cảnh giới bất tư nghì?

Này Khánh Hỷ! Trí nhất thiết và tánh của trí nhất thiết là không. Vì sao? Vì tánh không của trí nhất thiết cùng với chơn như cho đến cảnh giới bất tư nghì kia không hai, không hai phần.

Bạch Thế Tôn! Vì sao lấy vô nhị của trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng làm phương tiện, vô sanh của trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng làm phương tiện, vô sở đắc của trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng làm phương tiện, hồi hướng trí nhất thiết trí, an trụ chơn như, pháp giới, pháp tánh, tánh chẳng hư vọng, tánh chẳng đổi khác, tánh bình đẳng, tánh ly sanh, định pháp, trụ pháp, thật tế, cảnh giới hư không, cảnh giới bất tư nghì?

Này Khánh Hỷ! Trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng và tánh của trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng là không. Vì sao? Vì tánh không của trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng cùng với chơn như cho đến cảnh giới bất tư nghì kia không hai, không hai phần.

Này Khánh Hỷ! Do đó nên nói là lấy vô nhị của trí nhất thiết v.v... làm phương tiện, vô sanh của trí nhất thiết v.v... làm phương tiện, vô sở đắc của trí nhất thiết v.v... làm phương tiện, hồi hướng trí nhất thiết trí, an trụ chơn như cho đến cảnh giới bất tư nghì.

Bạch Thế Tôn! Vì sao lấy vô nhị của trí nhất thiết làm phương tiện, vô sanh của trí nhất thiết làm phương tiện, vô sở đắc của trí nhất thiết làm phương tiện, hồi hướng trí nhất thiết trí, an trụ Thánh đế khổ, tập, diệt, đạo?

Này Khánh Hỷ! Trí nhất thiết và tánh của trí nhất thiết là không. Vì sao? Vì tánh không của trí nhất thiết cùng với Thánh đế khổ, tập, diệt, đạo kia không hai, không hai phần.

Bạch Thế Tôn! Vì sao lấy vô nhị của trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng làm phương tiện, vô sanh của trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng làm phương tiện, vô sở đắc của trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng làm phương tiện, hồi hướng trí nhất thiết trí, an trụ Thánh đế khổ, tập, diệt, đạo?

Này Khánh Hỷ! Trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng và tánh của trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng là không. Vì sao? Vì tánh không của

trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng cùng với Thánh đế khổ, tập, diệt, đạo kia không hai, không hai phần.

Này Khánh Hỷ! Do đó nên nói là lấy vô nhị của trí nhất thiết v.v... làm phương tiện, vô sanh của trí nhất thiết v.v... làm phương tiện, vô sở đắc của trí nhất thiết v.v... làm phương tiện, hồi hướng trí nhất thiết trí, an trụ Thánh đế khổ, tập, diệt, đạo.

Bạch Thế Tôn! Vì sao lấy vô nhị của trí nhất thiết làm phương tiện, vô sanh của trí nhất thiết làm phương tiện, vô sở đắc của trí nhất thiết làm phương tiện, hồi hướng trí nhất thiết trí, tu tập bốn tịnh lự, bốn vô lượng, bốn định vô sắc?

Này Khánh Hỷ! Trí nhất thiết và tánh của trí nhất thiết là không. Vì sao? Vì tánh không của trí nhất thiết cùng với bốn tịnh lự, bốn vô lượng, bốn định vô sắc kia không hai, không hai phần.

Bạch Thế Tôn! Vì sao lấy vô nhị của trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng làm phương tiện, vô sanh của trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng làm phương tiện, vô sở đắc của trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng làm phương tiện, hồi hướng trí nhất thiết trí, tu tập bốn tịnh lự, bốn vô lượng, bốn định vô sắc?

Này Khánh Hỷ! Trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng và tánh của trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng là không. Vì sao? Vì tánh không của trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng cùng với bốn tịnh lự, bốn vô lượng, bốn định vô sắc kia không hai, không hai phần.

Này Khánh Hỷ! Do đó nên nói là lấy vô nhị của trí nhất thiết v.v... làm phương tiện, vô sanh của trí nhất thiết v.v... làm phương tiện, vô sở đắc của trí nhất thiết v.v... làm phương tiện, hồi hướng trí nhất thiết trí, tu tập bốn tịnh lự, bốn vô lượng, bốn định vô sắc.

Bạch Thế Tôn! Vì sao lấy vô nhị của trí nhất thiết làm phương tiện, vô sanh của trí nhất thiết làm phương tiện, vô sở đắc của trí nhất thiết làm phương tiện, hồi hướng trí nhất thiết trí, tu tập tám giải thoát, tám thắng xứ, chín định thứ đệ, mười biến xứ?

Này Khánh Hỷ! Trí nhất thiết và tánh của trí nhất thiết là không. Vì sao? Vì tánh không của trí nhất thiết cùng với tám giải thoát, tám thắng xứ, chín định thứ đệ, mười biến xứ kia không hai, không hai phần.

Bạch Thế Tôn! Vì sao lấy vô nhị của trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng làm phương tiện, vô sanh của trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng làm phương tiện, vô sở đắc của trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng làm phương tiện, hồi hướng trí nhất thiết trí, tu tập tám giải thoát, tám thắng xứ, chín định thứ đệ, mười biến xứ?

Này Khánh Hỷ! Trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng và tánh của trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng là không. Vì sao? Vì tánh không của trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng cùng với tám giải thoát, tám thắng xứ, chín định thứ đệ, mười biến xứ kia không hai, không hai phần.

Này Khánh Hỷ! Do đó nên nói là lấy vô nhị của trí nhất thiết v.v... làm phương tiện, vô sanh của trí nhất thiết v.v... làm phương tiện, vô sở đắc của trí nhất thiết v.v... làm phương tiện, hồi hướng trí nhất thiết trí, tu tập tám giải thoát, tám thắng xứ, chín định thứ đệ, mười biến xứ.

Bạch Thế Tôn! Vì sao lấy vô nhị của trí nhất thiết làm phương tiện, vô sanh của trí nhất thiết làm phương tiện, vô sở đắc của trí nhất thiết làm phương tiện, hồi hướng trí nhất thiết trí, tu tập bốn niệm trụ, bốn chánh đoạn, bốn thần túc, năm căn, năm lực, bảy chi đẳng giác, tám chi thánh đạo?

Này Khánh Hỷ! Trí nhất thiết và tánh của trí nhất thiết là không. Vì sao? Vì tánh không của trí nhất thiết cùng với bốn niệm trụ, bốn chánh đoạn, bốn thần túc, năm căn, năm lực, bảy chi đẳng giác, tám chi thánh đạo kia không hai, không hai phần.

Bạch Thế Tôn! Vì sao lấy vô nhị của trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng làm phương tiện, vô sanh của trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng làm phương tiện, vô sở đắc của trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng làm phương tiện, hồi hướng trí nhất thiết trí, tu tập bốn niệm trụ, bốn chánh đoạn, bốn thần túc, năm căn, năm lực, bảy chi đẳng giác, tám chi thánh đạo?

Này Khánh Hỷ! Trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng và tánh của trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng là không. Vì sao? Vì tánh không của trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng cùng với bốn niệm trụ, bốn chánh đoạn, bốn thần túc, năm căn, năm lực, bảy chi đẳng giác, tám chi thánh đạo kia không hai, không hai phần.

Này Khánh Hỷ! Do đó nên nói là lấy vô nhị của trí nhất thiết v.v... làm phương tiện, vô sanh của trí nhất thiết v.v... làm phương tiện, vô sở đắc của trí nhất thiết v.v... làm phương tiện, hồi hướng trí nhất thiết trí, tu tập bốn niệm trụ, bốn chánh đoạn, bốn thần túc, năm căn, năm lực, bảy chi đẳng giác, tám chi thánh đạo.

Bạch Thế Tôn! Vì sao lấy vô nhị của trí nhất thiết làm phương tiện, vô sanh của trí nhất thiết làm phương tiện, vô sở đắc của trí nhất thiết làm phương tiện, hồi hướng trí nhất thiết trí, tu tập pháp môn giải thoát không, pháp môn giải thoát vô tướng, pháp môn giải thoát vô nguyện?

Này Khánh Hỷ! Trí nhất thiết và tánh của trí nhất thiết là không. Vì sao? Vì tánh không của trí nhất thiết cùng với pháp môn giải thoát không, pháp môn giải thoát vô tướng, pháp môn giải thoát vô nguyện kia không hai, không hai phần.

Bạch Thế Tôn! Vì sao lấy vô nhị của trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng làm phương tiện, vô sanh của trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng làm phương tiện, vô sở đắc của trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng làm phương tiện, hồi hướng trí nhất thiết trí, tu tập pháp môn giải thoát không, pháp môn giải thoát vô tướng, pháp môn giải thoát vô nguyện?

Này Khánh Hỷ! Trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng và tánh của trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng là không. Vì sao? Vì tánh không của trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng cùng với pháp môn giải thoát không, pháp môn giải thoát vô tướng, pháp môn giải thoát vô nguyện kia không hai, không hai phần.

Này Khánh Hỷ! Do đó nên nói là lấy vô nhị của trí nhất thiết v.v... làm phương tiện, vô sanh của trí nhất thiết v.v... làm phương tiện, vô sở đắc của trí nhất thiết v.v... làm phương tiện, hồi hướng trí nhất thiết trí, tu tập pháp môn giải thoát không, pháp môn giải thoát vô tướng, pháp môn giải thoát vô nguyện.

Bạch Thế Tôn! Vì sao lấy vô nhị của trí nhất thiết làm phương tiện, vô sanh của trí nhất thiết làm phương tiện, vô sở đắc của trí nhất thiết làm phương tiện, hồi hướng trí nhất thiết trí, tu tập năm loại mắt, sáu phép thần thông?

Này Khánh Hỷ! Trí nhất thiết và tánh của trí nhất thiết là không. Vì sao? Vì tánh không của trí nhất thiết cùng với năm loại mắt, sáu phép thần thông kia không hai, không hai phần.

Bạch Thế Tôn! Vì sao lấy vô nhị của trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng làm phương tiện, vô sanh của trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng làm phương tiện, vô sở đắc của trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng làm phương tiện, hồi hướng trí nhất thiết trí, tu tập năm loại mắt, sáu phép thần thông?

Này Khánh Hỷ! Trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng và tánh của trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng là không. Vì sao? Vì tánh không của trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng cùng với năm loại mắt, sáu phép thần thông kia không hai, không hai phần.

Này Khánh Hỷ! Do đó nên nói là lấy vô nhị của trí nhất thiết v.v... làm phương tiện, vô sanh của trí nhất thiết v.v... làm phương tiện, vô sở đắc của trí nhất thiết v.v... làm phương tiện, hồi hướng trí nhất thiết trí, tu tập năm loại mắt, sáu phép thần thông.

Bạch Thế Tôn! Vì sao lấy vô nhị của trí nhất thiết làm phương tiện, vô sanh của trí nhất thiết làm phương tiện, vô sở đắc của trí nhất thiết làm phương tiện, hồi hướng trí nhất thiết trí, tu tập mười lực của Phật, bốn điều không sợ, bốn sự hiểu biết thông suốt, đại từ, đại bi, đại hỷ, đại xả, mười tám pháp Phật bất cộng?

Này Khánh Hỷ! Trí nhất thiết và tánh của trí nhất thiết là không. Vì sao? Vì tánh không của trí nhất thiết cùng với mười lực của Phật, bốn điều không sợ, bốn sự hiểu biết thông suốt, đại từ, đại bi, đại hỷ, đại xả, mười tám pháp Phật bất cộng kia không hai, không hai phần.

Bạch Thế Tôn! Vì sao lấy vô nhị của trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng làm phương tiện, vô sanh của trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng làm phương tiện, vô sở đắc của trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng làm phương tiện, hồi hướng trí nhất thiết trí, tu tập mười lực của Phật, bốn điều không sợ, bốn sự hiểu biết thông suốt, đại từ, đại bi, đại hỷ, đại xả, mười tám pháp Phật bất cộng?

Này Khánh Hỷ! Trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng và tánh của trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng là không. Vì sao? Vì tánh không của trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng cùng với mười lực của Phật, bốn điều không sợ, bốn sự hiểu biết thông suốt, đại từ, đại bi, đại hỷ, đại xả, mười tám pháp Phật bất cộng kia không hai, không hai phần.

Này Khánh Hỷ! Do đó nên nói là lấy vô nhị của trí nhất thiết v.v... làm phương tiện, vô sanh của trí nhất thiết v.v... làm phương tiện, vô sở đắc của trí nhất thiết v.v... làm phương tiện, hồi hướng trí nhất thiết trí, tu tập mười lực của Phật, bốn điều không sợ, bốn sự hiểu biết thông suốt, đại từ, đại bi, đại hỷ, đại xả, mười tám pháp Phật bất cộng.

Bạch Thế Tôn! Vì sao lấy vô nhị của trí nhất thiết làm phương tiện, vô sanh của trí nhất thiết làm phương tiện, vô sở đắc của trí nhất thiết làm phương tiện, hồi hướng trí nhất thiết trí, tu tập pháp không quên mất, tánh luôn luôn xả?

Này Khánh Hỷ! Trí nhất thiết và tánh của trí nhất thiết là không. Vì sao? Vì tánh không của trí nhất thiết cùng với pháp không quên mất, tánh luôn luôn xả kia không hai, không hai phần.

Bạch Thế Tôn! Vì sao lấy vô nhị của trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng làm phương tiện, vô sanh của trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng làm phương tiện, vô sở đắc của trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng làm phương tiện, hồi hướng trí nhất thiết trí, tu tập pháp không quên mất, tánh luôn luôn xả?

Này Khánh Hỷ! Trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng và tánh của trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng là không. Vì sao? Vì tánh không của trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng cùng với pháp không quên mất, tánh luôn luôn xả kia không hai, không hai phần.

Này Khánh Hỷ! Do đó nên nói là lấy vô nhị của trí nhất thiết v.v... làm phương tiện, vô sanh của trí nhất thiết v.v... làm phương tiện, vô sở đắc của trí nhất thiết v.v... làm phương tiện, hồi hướng trí nhất thiết trí, tu tập pháp không quên mất, tánh luôn luôn xả.

Bạch Thế Tôn! Vì sao lấy vô nhị của trí nhất thiết làm phương tiện, vô sanh của trí nhất thiết làm phương tiện, vô sở đắc của trí nhất thiết làm phương tiện, hồi hướng trí nhất thiết trí, tu tập trí nhất thiết, trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng?

Này Khánh Hỷ! Trí nhất thiết và tánh của trí nhất thiết là không. Vì sao? Vì tánh không của trí nhất thiết cùng với trí nhất thiết, trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng kia không hai, không hai phần.

Bạch Thế Tôn! Vì sao lấy vô nhị của trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng làm phương tiện, vô sanh của trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng làm phương tiện, vô sở đắc của trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng làm phương tiện, hồi hướng trí nhất thiết trí, tu tập trí nhất thiết, trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng?

Này Khánh Hỷ! Trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng và tánh của trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng là không. Vì sao? Vì tánh không của trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng cùng với trí nhất thiết, trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng kia không hai, không hai phần.

Này Khánh Hỷ! Do đó nên nói là lấy vô nhị của trí nhất thiết v.v... làm phương tiện, vô sanh của trí nhất thiết v.v... làm phương tiện, vô sở đắc của trí nhất thiết v.v... làm phương tiện, hồi hướng trí nhất thiết trí, tu tập trí nhất thiết, trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng.

Bạch Thế Tôn! Vì sao lấy vô nhị của trí nhất thiết làm phương tiện, vô sanh của trí nhất thiết làm phương tiện, vô sở đắc của trí nhất thiết làm phương tiện, hồi hướng trí nhất thiết trí, tu tập tất cả pháp môn Đà-la-ni, tất cả pháp môn Tam-ma-địa?

Này Khánh Hỷ! Trí nhất thiết và tánh của trí nhất thiết là không. Vì sao? Vì tánh không của trí nhất thiết cùng với tất cả pháp môn Đà-la-ni, tất cả pháp môn Tam-ma-địa kia không hai, không hai phần.

Bạch Thế Tôn! Vì sao lấy vô nhị của trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng làm phương tiện, vô sanh của trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng làm phương tiện, vô sở đắc của trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng làm

phương tiện, hồi hướng trí nhất thiết trí, tu tập tất cả pháp môn Đà-la-ni, tất cả pháp môn Tam-ma-địa?

Này Khánh Hỷ! Trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng và tánh của trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng là không. Vì sao? Vì tánh không của trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng cùng với tất cả pháp môn Đà-la-ni, tất cả pháp môn Tam-ma-địa kia không hai, không hai phần.

Này Khánh Hỷ! Do đó nên nói là lấy vô nhị của trí nhất thiết v.v... làm phương tiện, vô sanh của trí nhất thiết v.v... làm phương tiện, vô sở đắc của trí nhất thiết v.v... làm phương tiện, hồi hướng trí nhất thiết trí, tu tập tất cả pháp môn Đà-la-ni, tất cả pháp môn Tam-ma-địa.

Bạch Thế Tôn! Vì sao lấy vô nhị của trí nhất thiết làm phương tiện, vô sanh của trí nhất thiết làm phương tiện, vô sở đắc của trí nhất thiết làm phương tiện, hồi hướng trí nhất thiết trí, tu tập hạnh đại Bồ-tát?

Này Khánh Hỷ! Trí nhất thiết và tánh của trí nhất thiết là không. Vì sao? Vì tánh không của trí nhất thiết cùng với hạnh đại Bồ-tát kia không hai, không hai phần.

Bạch Thế Tôn! Vì sao lấy vô nhị của trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng làm phương tiện, vô sanh của trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng làm phương tiện, vô sở đắc của trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng làm phương tiện, hồi hướng trí nhất thiết trí, tu tập hạnh đại Bồ-tát?

Này Khánh Hỷ! Trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng và tánh của trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng là không. Vì sao? Vì tánh không của trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng cùng với hạnh đại Bồ-tát kia không hai, không hai phần.

Này Khánh Hỷ! Do đó nên nói là lấy vô nhị của trí nhất thiết v.v... làm phương tiện, vô sanh của trí nhất thiết v.v... làm phương tiện, vô sở đắc của trí nhất thiết v.v... làm phương tiện, hồi hướng trí nhất thiết trí, tu tập hạnh đại Bồ-tát.

Bạch Thế Tôn! Vì sao lấy vô nhị của trí nhất thiết làm phương tiện, vô sanh của trí nhất thiết làm phương tiện, vô sở đắc của trí nhất thiết làm phương tiện, hồi hướng trí nhất thiết trí, tu tập quả vị giác ngộ cao tốt?

Này Khánh Hỷ! Trí nhất thiết và tánh của trí nhất thiết là không. Vì sao? Vì tánh không của trí nhất thiết cùng với quả vị giác ngộ cao tốt kia không hai, không hai phần.

Bạch Thế Tôn! Vì sao lấy vô nhị của trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng làm phương tiện, vô sanh của trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng

làm phương tiện, vô sở đắc của trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng làm phương tiện, hồi hướng trí nhất thiết trí, tu tập quả vị giác ngộ cao tột?

Này Khánh Hỷ! Trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng và tánh của trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng là không. Vì sao? Vì tánh không của trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng cùng với quả vị giác ngộ cao tột kia không hai, không hai phần.

Này Khánh Hỷ! Do đó nên nói là lấy vô nhị của trí nhất thiết v.v... làm phương tiện, vô sanh của trí nhất thiết v.v... làm phương tiện, vô sở đắc của trí nhất thiết v.v... làm phương tiện, hồi hướng trí nhất thiết trí, tu tập quả vị giác ngộ cao tột.

Quyển Thứ 123

HẾT